

In beweging...

JL en SQ

Leuk, want ik kreeg van Papa een houtje die je open kan

* Het overhandigen was nogal emotioneel. Het is volgens mij heel goed om hem te laten weten dat ik van hem houd.

* Bijzonder gewaardeerd! Het is bijzonder je zoon iets te kunnen geven wat zo diep gaat. Erg mooi.

* Zowel het geven als het ontvangen hiervan hebben we als erg fijn ervaren.

* Het was voor ons tweeën een goed moment, eigenlijk het hoogtepunt van het weekend voor mij.

Vijf geschreven reacties, eerst van een zoon daaronder van vier vaders, op de vraag: 'Wat vond je van de viering die we zondagochtend hadden?' Vorig jaar, na het vader&zoon-weekend, kregen we als team tientallen reacties toegestuurd. Deze antwoorden lichten voor mij extra op, omdat zo duidelijk blijkt dat er een snaar geraakt is.

Wat gebeurde er? Daan Weenk en Fokke Laskewitz hadden die zondag, de 11e oktober Lucas 15 centraal gezet. Creatief en interactief, zodat 88 vaders en zonen volop betrokken raakten in het verhaal. Aan het eind van de morgen nam ik het van hen over om 'een bijzonder moment' te introduceren. We konden geen betere omschrijving vinden, vandaar die haakjes, maar goed, zo gaf ik aan dat iedere vader zich even kon terugtrekken met zijn 11- of 12-jarige zoon. Een moment om iets te zeggen en te geven. Toen sprong er kennelijk iets over. Zoals nog een andere vader schreef: "...het heeft me ontroerd, zo ook de gebedsnoot en Lucas 15-kaart."

Inspiratie voor onderweg

Gebedsnoot?!? Dat is dus 'een houtje die je open kan doen', zoals die jongen hierboven schrijft. Vooraf hadden de vaders daarin iets persoonlijks gezet voor hun zoon. Wat precies? Dat weten alleen zij beiden. Uiteraard hoort het daar ook te blijven, tenzij ze er zelf over beginnen.

We maakten op het weekend zo onze eigen toepassing van een idee dat ik opdeed bij Wiebe van Dingen. Tijdens een museumbezoek ontdekte Wiebe dat sommige gelovigen - ver terug in de tijd - een mooie, palmhouten bol meenamen als ze op reis gingen.

Binnen in zo'n bol waren fraaie afbeeldingen uitgesneden van geloofsvoorstellingen zoals bijv. de kruisiging. Wiebe bedacht een eigentijdse variant. Een klein, rond houten voorwerp. Verder niet bewerkt, zodat het ruimte laat voor een eigen invulling. Je kunt de noot openvouwen en op beide helften iets schrijven. Een gebedsintentie, een bijbelvers, een aandachtspunt, wat je maar wilt.

Ik heb voor mezelf ook een gebedsnoot gekocht. De mijne is heel klein en weegt slechts 6 gram. Elke morgen opnieuw zorg ik dat ik hem bij me draag, mee de nieuwe dag in. Op de opstaande helft heb ik 2 begrippen geschreven: JL en SQ. Afkortingen voor mijn idealen. Hiér leef ik van. Datzelfde gun ik iedereen! Maar ja, het is allemaal zó hoog gegrepen, dat ik op de onderstaande helft 4 andere begrippen heb geschreven. Begrippen die me helpen om ernaar toe te werken, het een klein beetje dichterbij te krijgen.

Regelmatig open ik dit kleine stukje hout, zodat het letterlijk en figuurlijk mijn aandacht vraagt. Wat zie ik erin?

Jezuaans leven

Voor JL maak ik even een uitstapje naar Jordanië. Archeologen vonden daar de resten van huizen uit de eerste eeuwen van onze jaartelling. Er was iets heel opvallends aan. Boven het venster van twee huizen stond dit geschreven:

Is het niet prachtig?! Jezus woont hier.

Voor ons volkomen onbekend gebleven mensen hebben in hun huis hun geloofsbelijdenis gekerfd.

Zo van: "Dit is dan wel onze woning, maar wij zijn niet de eigenaar. Hier woont Jezus! Hij heeft het bij ons voor het zeggen."

Dit raakt mij.

Want al is het een omweg, dit bedoel ik met JL.

Dat is een afkorting van wat ik noem: Jezuaans leven. Dat betekent zoveel als: leerling willen zijn, zo dat in mijn leven de hand van de Meester zichtbaarder zal worden. Thomas à Kempis noemt het: de navolging van Christus. Dat zijn grote woorden. Wie dit werkelijk wil grijpt hoog. Want zoals Thomas schreef: *"Het is een grote kunst met Jezus te kunnen omgaan en Jezus te kunnen vasthouden is grote wijsheid."*

Vorig jaar, op 5 mei zei de vader van een goede vriend tegen me: "Ik maak jullie nou al 'n jaar of twintig mee en heb alle respect voor wat je doet. Maar hoe houd je dat vol?" Zo iets laat me niet los. "Ik zou de benodigde Ausdauer niet hebben" zei hij ook nog. Na dit gesprek las ik in een Engelse Bijbel Hebreeën 12:2: 'Looking unto Jesus, the author and finisher of our faith...' en dat hielp. Want hoe moeilijk of onbestemd de toekomst kan zijn, het ligt minder aan onze inzet dan aan Jezus zelf. Hij is niet alleen de auteur en schepper van ons geloof, Jezus zorgt ook voor de 'finishing touch'. Dat kun je gemakkelijk uit het oog verliezen.

Jezuaans leven heeft misschien iets paradoxaals. Want ook al wijs je af van jezelf tegelijk vind je daarmee je ware bestemming als mens. Zoals de Engelsen dat zo mooi onder woorden brengen: "Man's chief end is to glorify God and to enjoy Him forever."

ΟΔΕΤΤΟΤΗΧΗΜΩΝ ΤΕ ΧΡ ΟΥΙΟΛΟΓΟΥΤΥΘΥ ΕΝΘΑΔΕ(Κ)ΑΤΟΙΚΕΙ
ODESPOTES EMON JS CS OUIOS LOGOS TUTU ENTADE KATOIKEI
De Heer van ons Jezus Christus de Zoon Woord van God hier woont

IHC ONAZWPEWJCOEKMAPIACFENNEΘΙΚΟ ΥC ΤΟΥ ΘΥΕΝΘΑΚΑΤΟΙΚΙ
IES ONAZOREOS OEKMARIASGENNETISO US ΤΟΥ ΤUENTAKΑΤΟΙΚΙ
Jezus de van Nazareth de uit Maria geboren de Zoon van God hier woont

Sociaal quotiënt

SQ is allereerst een woordgrapje. Intellectuele capaciteit (IQ) en emotionele stabiliteit (EQ) hebben op zich natuurlijk betekenis, toch zijn het nogal 'ik-volle' begrippen. Met sociaal quotiënt komt het accent meer te liggen op de ander en op de onderlinge interactie. Theodore Zeldin, een historicus, zei: "Romans hebben ons een eeuw opgevoed in de deugd van de introspectie. Maar hoe boeiend we zelf ook kunnen zijn, andere mensen zijn oneindig veel interessanter." Amen! denk ik dan. In elk geval heb ik als christen een omslag meegemaakt die ik iedereen gun. Gerichtheid naar buiten. Onbevangen uitreiken naar anderen. Zulke waarden kreeg ik via het Navigatorwerk aangereikt en dat is fantastisch. Want een mens leeft van het sociale zoals een vogel in de lucht.

Een herinnering komt boven. In 1972 mocht ik mee-pionieren in het toenmalige DDR. Daar bezochten we een oude predikant, ds. Georg Küttner, die het bepaald niet gemakkelijk had. Maar hij zei: "Selbst-mitleid ist das tödlichste aller Gifte" en wees daarbij op Job 42:10. 'De Heer bracht een keer in het lot van Job, toen hij voor zijn vrienden gebeden had.'

Daarin zit m.i. een ideaal om hoog te houden. Voor mensen een vriend zijn. Naar vermogen en waar gewenst. De vraag naar vriendschap zal toenemen, zo lijkt het. De afgelopen 30 jaar verandert er veel, zoals weer bleek met het 3e onderzoek over 'God in Nederland'. Ik heb uit een tabel deze grafiek getekend. Als Nederlanders gevraagd wordt naar wie ze zouden gaan met een gewetensprobleem, waar ze er thuis of met familie niet over kunnen praten, dan blijken de verschuivingen enorm. De professionals leggen het af tegen een vriend of vriendin. Daar zit iets hoopgevends in. Vriend zijn, er mogen zijn als vragen zich aandienen, dat is voor iedereen mogelijk. Daar hoeft je niet voor gestudeerd te hebben.

